

BACKSTAGE

Ik vond het altijd best klote dat ik zo lang ben. Als ik een keer hakken draag, steek ik als een lange lummel boven iedereen uit en ik struikel constant over mijn eigen voeten (maar dat kan ook komen doordat ik ze niet goed optil). En het is moeilijk om een lover te vinden – want ik wil natuurlijk wel een vent die langer is dan ik. Stel je voor dat ik 'naar beneden' moet zoenen! Anyway, ik wilde dus best wat kleiner zijn dan die 1.78 meter. Totdat ik Joliene en Annet voor Real Life interviewde. Deze twee vrolijke vriendinnen die door een groeistoornis klein blijven, vertelden me dat het allesbehalve

kicken is om een uk te zijn. Want pinnen wordt dan heel lastig en iets simpels als op een barkruk gaan zitten, is voor hen een hele klauterpartij. Oké, je hoeft niet te bukken om een jongen te zoenen. Maar het is ook weer niet de bedoeling dat hij op zijn hurken moet gaan zitten om je een lekkere french kiss te geven. Joliene en Annet zeiden ook iets waar ik wel even over moest nadenken: ze vinden het verschrikkelijk als ze op straat worden nagekeken. Ik voelde een steek van schaamte door mijn maag gaan. Want als er een 'klein mens' voorbij loopt, kijk ik ook altijd. Even. Ik weet eigenlijk niet zo goed waarom. Die mensen zien er gewoon zo schattig uit. Maar ze willen helemaal niet schattig gevonden worden. Ze willen normaal gevonden worden. Dus als ik ooit weer een klein mens tegenkom, zal ik hem gewoon voorbij lopen, net als ieder ander. En zo leer ik steeds iets bij van Real Life. Inmiddels ben ik een stuk blijer met m'n lengte. Het is best geinig als ik kan neerkijken op m'n collega Jan-Wicher en ik heb gehoord dat vormgever Bob op lange vrouwen valt. Wat zeur ik ook eigenlijk...

BO! reporter Rhijja